

—Parashat HaShavuah—

r;B.dim.B

(In de woestijn)

B'midbar 1:1-4:20

(Numeri 1:1-4:20)

Ik heb besloten deze week een klein zijsprongetje te maken. Inplaats van de sidra (Torah portie), te analyseren heb ik besloten enkele van mijn gedachten met u te delen betreffende de praktische relevantie van het verhaal van de Exodus (uittocht). De meesten van jullie weten dat Am Yisra'el (het volk van Israël) op het punt staat om gedurende veertig jaar door de woestijn te zwerven. Bedenkend dat de gebeurtenissen in het leven van de voorvaders profetische schaduwen zijn van toekomstige gebeurtenissen in het leven van hun nakomelingen, laten we eens zien of we van het verslag van de Exodus enig profetisch inzicht kunnen winnen – dat op ons leven toepasselijk is .

De Torah en de Opname?

Wat? De Torah zegt niets over de opname, zal je wellicht schimpen. En wat als ik je zeg dat ik denk van wel? Ik ben er zeker van dat de meesten van jullie zullen denken dat ik de dingen net een beetje te ver drijf, maar alsjeblief, heb een beetje geduld met mij. Denk ik dat de Torah letterlijk iets zegt over de opname? Neen. Nochtans, als je vertrouwd bent met de Torah als een profetisch document, zou je niet verbaasd moeten zijn dat het effectief op een bepaalde manier dit onderwerp benadert. Omdat deze les zin zou hebben, moeten we de profetische natuur van Torah begrijpen.

De Torah, een schaduw van dingen die komen

In vorige artikels zagen we door talrijke voorbeelden, dat de gebeurtenissen in het leven van de Aartsvaders en Aartsmoeders profetische schaduwen waren van toekomstige gebeurtenissen in het leven van hun kinderen. Met andere woorden, de verhalen van de Torah zijn geen geïsoleerde historische gebeurtenissen, in tijd afgesneden van de toekomst. In tegendeel, de grootste wijsheid van deze verhalen ligt in hun profetische en Messiaanse betekenis. Daarom is het voor ons noodzakelijk te begrijpen dat de vertellingen in de Torah meer met de toekomst dan met het verleden te maken hebben! Soms is het gemakkelijk de Torah te lezen alsof het alleen voor de generatie die de gebeurtenissen beleefde geschreven werd. Maar dat is niet het geval. Laat me je twee voorbeelden geven. In 1 Kor.10:1-13, stelt Paulus dat de verhalen van de Torah geschreven zijn "tot voorbeeld (VOOR) de generatie over wie het einde der eeuwen gekomen is!"

Voor wie hebben de verhalen van de Torah volgens vers 11 hun grootste betekenis?

Paulus lijkt overtuigd te zijn dat ze ten voordele van de laatste generatie werden neergeschreven!

Hij stelt "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend als een waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is (1 Kor.10:11)." Je ziet geliefden, de reden waarom Paulus tot deze conclusie was gekomen, is omdat hij de profetische natuur van de verhalen van de Torah verstond. Hij wist dat de profetieën van het verleden profetische blauwdrukken voor de toekomst waren. Wat echter het allerbelangrijkste is, is het feit dat hij geloofde dat hun grootste betekenis voor de laatste generatie was, of zij "over wie het einde der eeuwen gekomen is."

Laat me je een andere vraag stellen. Van alle mensen die ooit op aarde leefden of er ooit op zullen leven, voor wie denk je dat het boek Openbaring het meest relevant zal zijn? Ik zou zeggen dat het boek Openbaring het meest relevant is voor de generatie die de gebeurtenissen zal ervaren. Ten slotte, de reden waarom dit boek geschreven werd, is opdat de laatste generatie de tekenen van de tijd zou verstaan en hoop zou hebben. Merk op dat we juist de verhalen van de Torah aan het boek Openbaring thematisch gelinkt hebben, gewoon door op te merken voor wie de beide geschriften het meest betekenis hebben – de laatste generatie! Laten we eens zien of we meer thematische connecties tussen Torah en het boek Openbaring kunnen vinden.

Laten we vervolgens kijken naar de specifieke verhalen waarvan Paulus zei dat ze voor de laatste generatie zo betekenisvol waren. 1 Kor.10:1-2 is een duidelijke verwijzing naar het splijten van de Rode Zee. 1 Kor.10:3-4 is een verwijzing naar Adonai's voorziening van brood en water voor Am Yisra'el, eens ze Egypte verlaten hadden. 1 Kor.10:5-10 is een verwijzing naar de gebeurtenissen die plaats vonden tijdens hun dagen in de wildernis zoals ze staan opgetekend in het boek Numeri. Paulus stelt dat deze gebeurtenissen zijn die geschreven werden ten voordele van de laatste generatie. Samen gevat, bestaan deze gebeurtenissen uit twee belangrijke fases in Am Yisra'el's (het volk van Israël) geschiedenis – hun uittocht uit Egypte en de reis naar het Beloofde Land. Dus, wat is het verband tussen deze gebeurtenissen en de laatste generatie? De uittocht van Egypte en de reis naar het Beloofde Land waren gewoonweg profetische schaduwen van een grotere uittocht en een reis die in de laatste dagen zal plaatsvinden. Ik geloof dat het verhaal van de uittocht van Am Yisra'el uit Egypte, met als hoogtepunt hun aankomst, verovering en vestiging in het land van Kanaän, een voorafschaduw is van de exodus van de laatste generatie van Adonai's volk, uit de wereld, in het Duizendjarig Koninkrijk. Dit is waarom 1 Kor.10 en het boek Openbaring zo innig met elkaar verbonden zijn. Om deze bewering te staven zou ik je enkele van de vele manieren willen tonen waarop de exodus en de wildernis reis thematisch verbonden zijn (onmiskenbaar gerelateerd) aan de gebeurtenissen in het boek Openbaring.

- 1 In het Hebreeuws is het woord Farao, ho[r;P een combinatie van twee woorden, h,P, dat mond betekent en [;r, dat slecht of verdorven betekent. Samen gevoegd betekenen ze “slechte/verdorven mond.” Een korte blik op de verwijzingen die karakteristiek zijn voor de anti-Messias (Daniël 11:36, Openbaring 13:5-6, en 17:3 [godlasterlijke namen]) toont aan dat één van de belangrijkste kenmerken om hem te beschrijven is opschepperige, godlasterende mond. Daarom is Farao ons eerste schaduwbeeld van de anti-Messias. De connectie tussen de betekenis van zijn titel en het kenmerk van de anti-Messias is sterk en duidelijk.
- 2 Het thema van de eerste vijftien hoofdstukken van het boek Exodus is, laat mijn volk “gaan” uit Egypte. Een van de hoofdthema’s van het boek Openbaring is dat het volk van Adonai “uit” Babylon moet gaan, uit het valse systeem van religieuze aanbidding (Openbaring 18). In beide gevallen is Adonai erin geïnteresseerd dat Zijn volk een systeem van leven verlaat dat tegengesteld is aan dat wat in de Torah gevonden wordt.
- 3 In de exodus gebruikt Adonai Mozes en Aäron als Zijn twee getuigen voor Farao en heel Egypte. In het boek Openbaring is het hoofdthema dat van de twee getuigen. Zij zullen functioneren zoals Mozes en Aäron functioneerden, zij zullen in staat zijn bovennatuurlijke mirakels te doen die zelfs inhouden dat de normale loop van de natuur verandert.
- 4 In de exodus gebruikt Adonai plagen tegen Egypte om de Egyptenaren tot berouw aan te zetten en hwhy , YHWH, de God van de Hebreeën te kennen. In feite zijn er veel overeenkomsten tussen de plagen in Exodus en de plagen in het boek Openbaring.
 - o Er zijn plagen van hagel in de boeken Exodus en Openbaring. De beschrijvingen zijn zeer gelijklopend met slechts enkele verschillen. In Exodus gebruikt Adonai hagel en regen, samen vermengd. Exodus 9:25 stelt dat “Doorheen heel Egypte hagel alles in de velden — platlegde, zowel mensen als dieren; het sloeg alles neer wat op het veld was, van mens tot dier, ook al het veldgewas sloeg de hagel neer en alle bomen op het veld deed hij afknappen.” In Openbaring 8:7 gebruikt Adonai “hagel en vuur met bloed vermengd” met het resultaat dat “een derde deel van de bomen verbrandde en al het groene gras was opgebrand!” Zoals je kan zien, het vernietigende effect van de hagelstormen in beide verhalen is eveneens duidelijk thematisch verbonden. Daarenboven verhalen beide boeken (Exodus 9:22 en Openbaring 16:21) dat de hagel ook op mensen viel.
 - o Exodus 9:10 verhaalt uitvoerig de plaag van de steenpuisten die op de Egyptenaren kwam. Openbaring 16:1-2 is het verhaal van de eerste fiool die een boos en kwaadaardig gezwel veroorzaakte bij hen die het merkteken van het beest hadden!

- o In Exodus 7:20, veranderden Mozes and Aäron het water van de rivier Nijl in bloed. De tweede en derde fiolen in Openbaring 16:3-6 tonen hoe de wateren van de zee en de rivieren in bloed zullen veranderen!
 - o Exodus 10:21-23 is het verhaal van de duisternis die over het land van Egypte viel. Openbaring 16:10-11 heeft betrekking op de duisternis van het koninkrijk van het beest. Bovendien zegt Openbaring 9:1-2 dat de rook van de bodemloze put een verduistering van de zon op aarde veroorzaakt!
 - o Exodus 10:12-15 is het verslag van de plaag van sprinkhanen die de gewassen van Egypte vernietigden. Openbaring 9:1-6 is het verslag van de plaag van sprinkhanen die, inplaats van de gewassen te beschadigen de macht hebben om pijn toe te brengen aan hen die het zegel van Adonai niet op hun voorhoofd hebben.
 - o Exodus 8:2-4 is het verslag van de plaag van de kikkers. Terwijl Openbaring 16:13-14 het verslag is van de kikkers die als onreine geesten in de wereld worden gestuurd .
- 5 Deuteronomium 8:1-2 informeert ons dat de reizen door de wildernis (die in het boek Exodus begonnen) een tijd van testen was voor Am Yisra'el. Openbaring 3:10 informeert ons dat de 3 1/2 jaar van verdrukking een tijd van testen is voor de hele wereld (inclusief het volk van Adonai).
- 6 In Exodus 1-2, probeert Farao de toekomstige bevrijder en heerser over de natie van Israëel (Mozes) te vernietigen door alle kleine jongetjes in de Nijl te laten werpen. In Openbaring 12, probeert hasatan het mannelijk kind te vernietigen, dat met een ijzeren staf over de volkeren moet heersen. Bemerkt de volgende overeenkomsten:
- o In Exodus, was degene die moest vernietigd worden (Mozes) bestemd om te heersen en autoriteit uit te oefenen. In Openbaring 12, is het mannelijk kind, bestemd om met een ijzeren staf over de volkeren te heersen dat moet vernietigd worden.
 - o In Exodus 1-2, probeert Farao Mozes te vernietigen bij zijn geboorte. In Openbaring 12 probeert hasatan het mannelijk kind te vernietigen bij zijn geboorte!
 - o In Exodus 1-2, werd Mozes , de verlosser bovennatuurlijk behoed door Adonai. In Openbaring 12 wordt het mannelijk kind bovennatuurlijk bevrijd uit de handen van hasatan.
 - o In Exodus 1-2, probeert Farao de wateren van de Nijl te gebruiken om de bevrijder te vernietigen. In Openbaring 12, probeert hasatan water te gebruiken om het overblijfsel van het zaad van de vrouw te vernietigen. Zijn dit louter toevalligheden?
- 7 In de Exodus, was er een nooit eerder gezien vertoon van macht van beide koninkrijken, toen Farao's tovenaars de wonderen van de Elohim (God) van

Israël probeerden (en er tot op een bepaald punt ook in slaagden) te kopiëren. In het boek Openbaring is er een immense machtstrijd gaande tussen de twee koninkrijken. Er worden wonderen uitgevoerd door de twee getuigen, zowel als door de valse profeet en het beest.

- 8 In de Exodus, maakt Adonai een onderscheid tussen de kinderen van Israël en Egypte. In het boek Openbaring is er een onderscheid tussen hen die in het koninkrijk van Adonai zijn en zij die er niet in zijn. Degenen die in het koninkrijk van God zijn, zijn gemerkt aan hun voorhoofd. Zij die in het koninkrijk van hasatan zijn hebben het teken van het beest op hun voorhoofd en hand.
- 9 In de Exodus, gebeurde deze periode van testen in de woestijn. In openbaring 12 vlucht de vrouw naar de wildernis, uit de nabijheid van hasatan.
- 10 De Torah informeert ons dat de kinderen van Israël tijdens hun omzwerving in de wildernis 42 halten hielden voor ze in het Beloofde Land aankwamen. In het boek Openbaring bedraagt de tijdspanne in de wildernis, vóór het Duizendjarig Koninkrijk 42 maanden.

Gezien de talrijke thematische relaties tussen de Exodus en het boek Openbaring, zouden we onmiddellijk in staat moeten zijn te begrijpen dat het verhaal van de exodus van Am Yisra'el uit Egypte, met als hoogtepunt hun aankomst, verovering en vestiging in het land van Kanaän een voorafschaduwing is van de exodus van de laatste generatie van Adonai's volk, vanuit de wereld in het Duizendjarig Koninkrijk (ons Beloofde Land). In feite is het verhaal van de Exodus een Torah fundatie om het boek Openbaring te verstaan! Het hoe, wat, waar en waarom van de exodus te verstaan zal waarschijnlijk waardevolle informatie verschaffen die het boek Openbaring zal helpen interpreteren.

Op een bepaald moment moeten wij, als gelovigen inzien dat de Torah een profetisch document is, met een profetische boodschap die op elke generatie toepasselijk is. Nog belangrijker, we zouden moeten weten dat de Torah's grootste profetische boodschap bedoeld is voor de laatste generatie – de generatie die de grote verdrukking zal ervaren en getuige zal zijn van de terugkeer van Yeshua Ha Mashiach.

De talrijke en onbetwistbare connecties tussen het verhaal van de exodus en het boek Openbaring, zowel als Paulus' koppeling van de gebeurtenissen van de exodus aan de laatste generatie, dienen om dat punt te illustreren en te versterken.

Laten we met dit inzicht de volgende kritieke profetische parallellen maken:

- 1) De exodus van Am Yisra'el vanuit Egypte en hun tocht door de wildernis is thematisch equivalent aan de laatste exodus van het lichaam van de Messias uit het wereldsysteem en hun tocht door de wildernis van de volkeren.
- 2) De inbezitname door de kinderen van Israël van het Beloofde Land (het land dat vloeit van melk en honing) is thematisch gelijkaardig aan het in bezit nemen van het Duizendjarig Koninkrijk door het lichaam van Messias.

Hopelijk hebben de thematische connecties hierboven je overtuigd van mijn verklaringen betreffende de relevantie van de Torah voor de laatste generatie. Wat is dan de praktische relevantie van deze profetische connecties? Laten we de pre-tribulatie doctrine in overweging nemen. Zij die geloven in een opname voor de verdrukking geloven dat ze van deze aarde naar de hemel zullen overgebracht worden zonder verdrukking te ervaren. Deze hoop om naar de hemel te gaan is gebaseerd op de veronderstelling dat de hemel ons bezit zal zijn in het hiernamaals. In realiteit zal ons onmiddellijke bezit in het Duizendjarig Koninkrijk zijn (1.000 jaar op deze huidige aarde) gevolgd door een eeuwige staat, wanneer Adonai vanuit de hemel komt om op deze nieuwe hemelen en de nieuwe aarde te leven (zie Openb.20:22, II Petrus 3:10 en Math.5:5). Daarom, ook al is aan vele gelovigen in de Kerk onderwezen te hopen op een huis in de hemel, is onze bestemming in werkelijkheid een huis op aarde, hetzij tijdens het Duizendjarige Koninkrijk, hetzij in een eeuwige staat (eens de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde geschapen zijn). Later zullen we zien waarom deze valse hoop belangrijk is.

Laten we de volgende vraag stellen. Toen de kinderen van Israël vertrokken, waar dachten ze dan dat ze naartoe gingen? De mogelijkheden konden insluiten 1) naar de wildernis om Adonai te aanbidden 2) rechtstreeks naar het beloofde Land en 3) naar de wildernis om Adonai te aanbidden gevolgd door een snelle reis naar het Beloofde Land. Een zorgvuldig onderzoek van het boek Exodus wijst uit dat, ook al dacht Farao dat Israël alleen maar naar de woestijn ging om Adonai te aanbidden, (Exodus 3:18; 4:23; 5:1, 3; 7:16, 26; 8:4, 16, 21-25; 9:1, 13, 17, 28; 10:3, 7, 8-11, 24-26; 12:31-32 en 14:5) de Israëlieten verwachtten Adonai in de wildernis te zullen aanbidden en dan snel een uitstapje naar het Beloofde Land te maken (Exodus 3:7-12, 16-17; 6:6-8; en 13:5, 11). Als je de passages hierboven aandachtig leest, zul je echter opmerken dat wanneer Mozes tot Farao spreekt, hij hem altijd suggereert Israël op een korte reis te laten gaan om Adonai te aanbidden/te dienen. Hij zegt Farao nooit het volk te laten gaan opdat ze vrij van slavernij zouden zijn! Integendeel, telkens hij tot de kinderen van Israël spreekt, zegt hij hen dat ze in de wildernis gaan aanbidden en dan naar het Beloofde Land zullen gaan!

Dus wat liep er verkeerd? Waarom ging Am Yisra'el niet direct na het ontvangen van de Torah naar het Beloofde Land? Het nam hen veertig jaar in beslag om aan het Beloofde Land te raken. Om verschillende redenen zorgde Adonai dat de kinderen van Israël het Beloofde land slechts konden verwerven na een periode van op de

proefstelling en volharding. Bovendien moesten ze landen onteigenen door oorlogvoering (later meer over dit punt). Hoewel de kinderen van Israël dachten dat ze direct naar het Beloofde Land gingen, waren ze in werkelijkheid aan de drempel van vele jaren van testen in de wildernis.

Welke analogie kunnen we maken met de laatste generatie? Een inzicht in de twee kritieke thematische parallellen tussen de originele Uittocht en de eindtijd Exodus toont ons duidelijk het volgende:

- 1) Am Yisra'el was een koninkrijk beloofd in het Beloofde Land. Aan alle gelovigen werd een koninkrijk beloofd, het Duizendjarige Koninkrijk.
- 2) Am Yisra'el maakte een exodus uit Egypte. In de laatste generatie zal het volk van Adonai een exodus uit deze wereld maken (geestelijk Egypte).
- 3) Am Yisra'el wilde rechtstreeks naar het hen geërfde land gaan, zonder de wildernis ervaring en zonder voor het land te moeten vechten. Ze wilden OPGENOMEN worden!

Zoals je kan zien, de dingen zijn door de eeuwen niet veel veranderd en wij zijn niet beter dan onze voorvaders. Als het voor het lichaam van de Messias tijd is om zijn exodus uit deze wereld in het Duizendjarige Koninkrijk te maken, verwachten de meesten daar te kunnen ingaan zonder een periode van wildernistesten. We verwachten door geen enkele wildernis beproeving te zullen gaan. We willen de gevechten van Jericho en Ai niet leveren. We willen recht naar ons erfdeel gaan. We willen ons erfdeel zonder enige strijd. Maar dat is onmogelijk. Er zijn twee fundamentele obstakels die Am Yisra'el moest overwinnen om het Beloofde Land te kunnen verwerven - de wildernis en oorlog.

Waarom de Wildernis?

Als Am Yisra'el Adonai had gehoorzaamd, dan zouden ze recht naar het Beloofde Land zijn gegaan. Hoe dan ook, dat was niet het geval. Zij tartten de Enige Heilige menige keren en ze verzaakten volkomen aan het verbond toen ze het gouden kalf aanbaden. Omwille van hun ongehoorzaamheid, liet Adonai Am Yisra'el door de wildernis ervaring gaan, met twee doeleneinden voor twee verschillende groepen mensen. Ten eerste was de wildernis een tijd waarin zij die Adonai ontrouw waren geoordeeld werden, zoals geïllustreerd in Deuteronomium 4:3-4 :

Met eigen ogen hebt gij gezien, wat de HERE ten aanzien van Baäl-Peor gedaan heeft, hoe de HERE uw God alle mannen die Baäl-Peor achterna liepen, uit uw midden verdelgd heeft, 4.terwijl gij, die de HERE uw God aanhingt, heden nog allen in leven zijt.

Zoals deze passage het stelt, verteerde de wildernis al de rebellen. Het incident bij Baäl Peor was de laatste test voor Am Yisra'el. Het gebeurde op de vlakten van Moab waar Am Yisra'el gelegerd was, vlak voor de oversteek van de Jordaan om het Beloofde Land te beërven. Zij die de finale test doorstonden waren in staat het geërfde land in ontvangst te nemen. Maar de wildernis was de plaats waar de ontrouwen werden geoordeeld. Ditzelfde scenario zal in de eindtijd plaatsvinden. Dit is waarom Paulus verklaarde dat het tijd is voor oordeel, te beginnen in het huis van God. Het is geen gemakkelijke boodschap, maar het is de waarheid. De meeste kerkgangers hebben geen idee van de profetische betekenis van de verdrukking of haar verwantschap aan de reizen in de wildernis. Ze denken dat het enkel een moeilijke tijd op aarde is. En de reden dat ze zo denken is, omdat door het negeren van de Torah de verdrukking van zijn bewuste betekenis en doel ontdaan is! Zijn profetische context is onduidelijk geworden, door het verwerpen van de Torah als niet relevant zijnde voor onze generatie. Wel, Paulus dacht beslist niet dat Torah niets met de laatste generatie te maken had. Hij maakte de connectie en hopelijk zullen er meer van ons beginnen met het maken van dezelfde connecties.

Ten tweede, waren zij die later het Beloofde Land erfden, gezuiverd en verfijnd om hen te helpen het land in bezit te nemen en er de natie te vestigen. Dit wordt geïllustreerd door Deut. 8:1-5.

Heel het gebod dat ik u heden opleg zult gij naarstig onderhouden, opdat gij moogt leven en talrijk worden en het land binnengaan en in bezit nemen dat de HERE uw vaderen onder ede beloofd heeft. 2.Gedenk dan heel de weg waarop de HERE uw God u deze veertig jaar in de woestijn heeft geleid om u te verootmoedigen en u op de proef te stellen ten einde te weten wat er in uw hart was, of gij al dan niet Zijn geboden zult onderhouden. 3. Ja, Hij verootmoedigde U, deed u honger lijden en gaf u het manna te eten 4. dat gij niet kende en dat ook uw vaderen niet gekend hadden, om u te doen weten dat de mens niet alleen van brood leef , maar dat de mens leeft van alles wat uit de monde des HEREN uitgaat. Het kleed dat gij draagt is niet versleten en uw voet is niet gezwollen in deze veertig jaar. 5. Erken dan van harte dat de HERE uw God u vermaant, zoals een man zijn zoon vermaant.

In deze passage, sprak Mozes tot hen die het gered hadden door de beproevingen van de wildernis. Dus zien we dat de beproevingen niet enkel om de ondergang van de goddelozen gingen. Ze hadden ook nog een ander goddelijk doel. De

beproevingen in de wildernis schaafden de getrouwen bij, hen toerustend voor de gevechten die gingen opdoemen als Am Yisra'el volkeren zou moeten verdrijven die groter en machtiger waren dan zichzelf. Dit is dezelfde agenda die Adonai aan het einde der tijden heeft voor een select groepje. De ervaring in de verdrukking opgedaan, zal hen helpen het Duizendjarig Koninkrijk in te gaan. Net zoals Am Yisra'el moest vechten om bezit te nemen van het land, zo ook, zal de laatste generatie een intense strijd moeten ondergaan in de grote verdrukking. Dit is het andere aspect van Adonai's eindtijd doel waarvan de meeste gelovigen zich totaal onbewust zijn.

Waarom de Oorlogvoering ?

Het is ongelukkig dat de meeste gelovigen denken dat ze als hun beloning de hemel ontvangen. Ook al kan de hemel de plaats zijn waar we de heropstanding zullen afwachten, de verjongde aarde van het Duizendjarige Koninkrijk en de nieuwe hemelen en nieuwe aarde van de eeuwige staat is waar we onze ultieme bestemming zullen vinden. Bemerkt hoeveel passages ons de aarde beloven (Psalm 25:13; 37:11, 22; Math. 5:5)! Net zoals Am Yisra'el land erfde, zo ook zal de laatste generatie land erven! Het wordt het Duizendjarige Koninkrijk genoemd. Daarenboven, net zoals Am Yisra'el talrijke vijanden moest bevechten die veel machtiger waren, zo ook, zal de laatste generatie een vijand moeten bevechten die veel machtiger is, hasatan! Geliefden, dat is waarom de Torah ons een beeld gaf van Am Yisra'el dat moest opgaan tegen super grote (Numeri 13:33 en Deuteronomium 3:1-11) reuzen en steden die versterkt waren tot aan de hemelen toen ze het land in bezit gingen nemen. Het was allemaal om ons te leren over de finale gevechten die door ons, gewone mensen zullen moeten gevoerd worden tegen hasatan en zijn demonische geesten, die allemaal machtiger zijn dan wij. Nochtans, de sleutel tot onze overwinning is dat onze wapens machtig gemaakt zijn door de Enige Heilige om het koninkrijk van hasatan neer te halen. Het kan zijn dat je dit niet weet, maar de verdrukking is gewoon het finale gevecht dat begon in de Tuin van Eden. Je herinnert je die scène wel, nietwaar ?

En ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw en tussen uw zaad en haar Zaad; hij zal uw hoofd kneuzen en gij zult het de hiel verbrijzelen (Genesis 3:15)."

Nu kunnen vele van jullie misschien tegenstribbelen en zeggen, "Dat vers heeft betrekking op het gevecht van Yeshua met hasatan!" Wel, dat is waar. Nochtans, zoals met zoveel andere passages in de Schrift, hebben veel passages meer dan één niveau van interpretatie. Laat me nu met je delen, hoe je zonder een schaduw van twijfel kan weten dat dit vers betrekking heeft op de oorlogvoering die aan het einde der tijden door de gelovigen tegen hasatan moet gestreden worden. Lees eerst Genesis 3:15 opnieuw en luister aandachtig naar de woorden. Lees nu Romeinen 16:20:

De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden. De genade van onze Here Jezus zij met u! Amen

Bemerk de woordkeuze van Paulus! Wat denk je dat Paulus in gedachten had toen hij de frase “onder uw voeten” gebruikte? Zou er enige vergissing kunnen bestaan? Natuurlijk dacht hij aan Genesis 3:15. Merk hoe hij Genesis 3:15 heeft geïnterpreteerd als een gevecht tussen de heiligen en hasatan inplaats van Yeshua en hasatan! Al wat we moeten doen is begrijpen wanneer de tijdspanne “weldra” zou plaatsvinden. We hebben het antwoord op de tijdspanne vraag in Openbaring 12:17, welke je eveneens zou moeten vergelijken met Genesis 3:15!

¹⁷En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben

Gaat Genesis 3:15 niet over een vrouw en haar zaad net zoals in Openbaring 12:17? Is het zaad van de vrouw van Genesis 3:15 niet verondersteld hasatan's hoofd te vermorzelen zoals in Romeinen 16:20 staat? En wie is dit zaad van de vrouw—zij die de mitzvot (geboden) van God gehoorzamen en de getuigenis van Yeshua HaMashiach hebben? Zie je geliefden, Genesis 3:15 is een profetie over het finale gevecht uit het boek Openbaring! De Geschiedenis heeft eindelijk zijn finale uur bereikt waarop Messias Yeshua alle autoriteit zal onderwerpen en door Zijn lichaam zal regeren. En Zijn lichaam zijn wij!

En Hij heeft alles onder Zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is, vervuld met Hem die alles in allen volmaakt (Efeziërs 1:22-23).

Dus kan de profetie van Genesis 3:15 simultaan vervuld worden door Messias Yeshua en het lichaam van de Messias omdat wij Zijn lichaam zijn! Wij zijn de voet (lichaam) van de Messias die het hoofd van hasatan zal verbrijzelen. Samen genomen demonstreren Genesis 3:15, Romeinen 16:20, Openbaring 12:17 en Efeziërs 1:22-23 duidelijk dat er een finaal gevecht zal zijn aan het einde der tijden tussen het lichaam van Messias en hasatan. Wij zullen zegevieren. Maar...

Hoe kunnen we zegevieren als we niet hier op de aarde zijn—het grote slagveld—om onze vijand te zien? Hoe zullen we hasatan verslagen als we opgenomen zijn in een veilige hemel? Hoe zullen we onze bestemming vervullen om het Duizendjarige Koninkrijk te bezitten als we ons verschuilen in de hemel? Dit finale gevecht waarvan geprofeteerd is in Genesis 3:15, Romeinen 16:20, Openbaring 12:17 en Efeziërs

1:22-23 ontbreekt totaal in de theologie van ieder die in de opname gelooft! Ze hebben niet het minste idee van het echte doel van de wildernis omzwervingen noch van de grote verdrukking. Zij begrijpen niet dat de gevechten voor inbezitname van het land door Am Yisra'el profetische schaduwen zijn van het finale gevecht tussen het lichaam van de Messias en hasatan over het land (de aarde). Wat nog het meest ontmoedigd, is het feit dat de Torah zo genegeerd is dat we ons Goddelijk doel niet kunnen zien of vervullen, omdat we niet weten dat we in deze periode geplaatst werden voor een tijd als deze. Een tijd van oorlogvoeren en overwinning. Inplaats van deze waarheden te begrijpen, die gemakkelijk te verstaan zijn vanuit een pro-Torah perspectief, zitten de meeste gelovigen vastgekluiserd aan de humanistische wijsheid omtrent "waarom Adonai niet zal toelaten dat zij en hun geliefden door de verdrukking te gaan."

Er is een lampje gaan branden bij velen van u. Nochtans weet ik dat sommigen onder u zich wanhopig aan de opname doctrine zullen willen vastklampen. Laat mij bot zijn, zodat je hopelijk in de realiteit zal geschokt worden.

Genesis 3:15, Romeinen 16:20, Openbaring 12:17 en Efeziërs 1:22-23 demonstreren duidelijk dat er aan de eindtijd een finaal gevecht zal zijn tussen het lichaam van Messias en hasatan. Dit gevecht zal plaatsvinden in de tijdsperiode die gekend is als de grote verdrukking. Er is geen opname. Als je nog in leven bent wanneer de grote verdrukking "begint", zal je op de aarde zijn, niet in de hemel. En je zou beter weten hoe Torah te volgen en je geestelijke wapens te gebruiken. De opname is een sprookje! Jullie hebben gewoon een leugen geërfd, één van de vele leugens die Efraim erfde, precies als gevolg van zijn verwerping van Torah.

Een bijbels gebaseerd begrijpen van de profetische natuur van de Tenach (OT) zal ongetwijfeld iedereen helpen om te zien dat de gebeurtenissen van het verleden blauwdrukken voor de toekomst zijn. Als we werkelijk in de voetstappen van onze Verlosser willen wandelen, dan moeten we het opname sprookje vergeten (wat in mijn geest gewoon één van de vele eindtijd doctrines van demonen is) en het vervangen met de waarheid van de Schrift. Ons gebrek aan inzicht in de profetische natuur van de Tenach heeft ons vatbaar gemaakt om vele dingen te geloven, die totaal in tegenstelling zijn met het eeuwige plan van de Vader. Uiteindelijk zal het verdrukkinggevecht tussen de heiligen en hasatan een totale overwinning zijn voor ons. Terwijl het ook waar is dat vele heiligen tijdens de verdrukking zullen gemarteld worden, is het ook zo dat er voor anderen een overvloed aan bovennatuurlijke bevrijdingen zullen zijn, net zoals in het verleden. Daarom, zelfs zij die gemarteld zijn in de Messias, zullen overwinning behalen over hasatan. Hoe kan ik dit zeggen? Omdat, als wij één van hen zijn die gemarteld worden, we zullen volgen in de voetstappen van onze Heer en Redder Yeshua die de grootste overwinning behaalde over Zijn vijand hasatan door Zijn dood!

Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem die de macht over de dood had, de duivel(Hebreeën 2:14)

En zij hebben hem overwonnen (hasatan) door het bloed van het lam en door het woord van hun getuigenis en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood (Openbaring12:11).

Ook al stelt de profetie van Genesis 3:15 dat wij hasatan's hoofd zullen verbrijzelen, het stelt ook dat onze hielen zullen gekneusd worden. Deze kneuzing kan onze dood als martelaren zijn. Maar het is werkelijk slechts een kneuzing omwille van de zekerheid van heropstanding. Ondanks het martelaarschap van vele heiligen, het verdrinkinggevecht tussen het zaad van de slang en het zaad van de vrouw zal één van de grootste tijden van bevrijding zijn voor het lichaam van de Messias. De bevrijding van Am Yisra'el bij het splijten van de Riet Zee, de redding van de Hebreeuwse mannen en de redding van Daniël uit de leeuwenkuil, zijn slechts enkele van de profetische beelden van overwinningen die zullen gebeuren tijdens de verdrinkingperiode. Het eindresultaat is dat, of het nu door dood of door verlossing is, we het gevecht over onze vijand zullen winnen. Maar dit kan alleen gebeuren als we hier zijn, op deze aarde om met hem de strijd aan te gaan, niet wachtend in de hemel terwijl hij nog meer Joden doodt, wat een deel is van de opname misleiding.

De laatste profetische parallel die ik zou willen trekken tussen onze generatie en de generatie van de Exodus behoort tot de algemene houding van hen die er zo zeker zijn dat we "hieruit zullen weggenomen worden". Waarom was het dat Am Yisra'el zo bang was om binnen te gaan en het Beloofde land in bezit te nemen? Het was hun vrees voor oorlog. Toen Adonai Am Yisra'el oorspronkelijk uit Egypte bracht liet Hij hen de langere route naar Kanaän nemen omdat Hij wist dat ze strijd zouden vrezen (Exodus 13:17). Later, in het boek Numeri, was het hun vrees voor oorlogsvoering die maakte dat ze veertig jaar door de woestijn moesten dwalen. Weet je nog de zonde van de verspieders? Er is niets veranderd. Mensen hebben het prospect van het land van het Duizendjarig Koninkrijk verkend. En ook al ziet het er fantastisch uit, de enige weg om het verkrijgen is door de wildernis en de gevechten van de verdrinking. Velen, net als de verspieders die oorlogvoeren met de bewoners van het land vreesden, hebben voor de gemakkelijke uitweg geopteerd, gelovend dat zij zullen opgenomen worden, weg van de dreigende conflicten. Nochtans zal uiteindelijk hun keuze voor de opname optie hetzelfde zijn als de keuze van hen die opteerden om terug te keren naar Egypte. Ze zijn er nooit geraakt want het was nooit één van Adonai's opties. De enige andere optie buiten gehoorzamen en het land in bezit nemen was te sterven in de wildernis.

Shabbat Shalom!

Tony Robinson